

ಸೋದರಿ ನಿವೇದಿತಾ ಭಾಗ ೫

ಕಥೆ: ದೇವಪ್ರಸಾದ ಭಟ್ಟಾಚಾರ್ಯ

ಅನುವಾದ: ಉಷಾ ಎಸ್. ಮೂರ್ತಿ

ಚಿತ್ರ: ಸುನಿತಾ ವಾಸು

ಸ್ವಾಮೀಜಿ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರು. ಗುಡಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಭವ್ಯ ಪಿಮಲಿಂಗದ ಮುಂದೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಪ್ರಣಾಮಗೈದರು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ಅವರು ಹೊರಗೆ ಬಂದರು.

ನಾನೆಷ್ಟು ಆನಂದಹಚ್ಚೆ! ಪಿಮಲಿಂಗವು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶಿವನೆಂದು ಭಾವಿಸಿದೆ!

ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಮನೋಭಾವದ ಪೂಜಾರಿಗಳೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಭಗವಂತನ ಆರಾಧನೆ! ನಾನು ಯಾವ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲೂ ಇಷ್ಟೊಂದು ಆನಂದಹಚ್ಚಿರಲಿಲ್ಲ.

ನನಗೆ ಯಾವುದೇ ದರ್ಶನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ತುಂಬಾ ನಿರಾಶೆಯಾಯಿತು. ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಇಷ್ಟಹಚ್ಚಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೃಪೆ ಮಾಡಬಹುದಿತ್ತು.

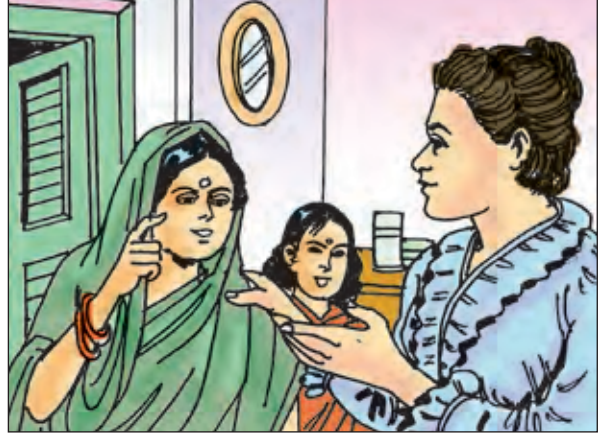
ನಿನಗೆ ಈಗ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನೀನು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿದ್ದೀಯಲ್ಲ. ಅದು ನಿನ್ನಿಗಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಆಮೇಲೆ ನಿನಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಕೊಲ್ಕತ್ತೆಗೆ ಮರಳಿದ ಮೇಲೆ ನಂ. 16, ಬೋಸಾಪಾರಾ ಲೇನ್‌ನಲ್ಲಿ ಮನೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಈ ಮನೆ ಬಾಗುಬಿಜಾರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಶ್ರೀಮತಿಯವರ ಮನೆಗೆ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿದ್ದು.

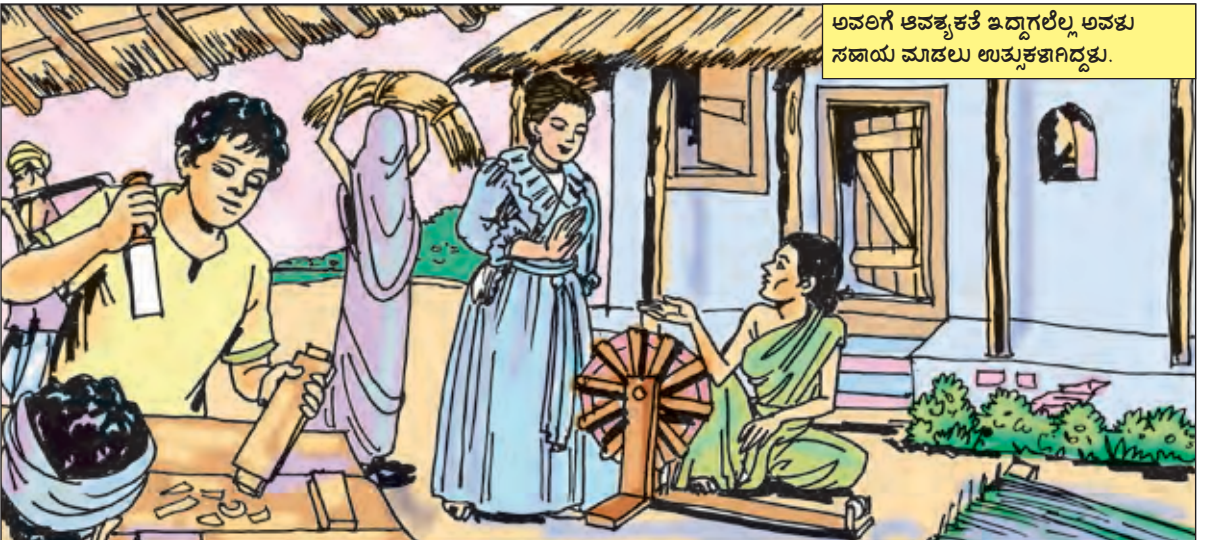
ನೆರೆಹೊರೆಯವರು ಅವಳನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಕೆಂಬಂತೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು.

ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಆಗಾಗ ತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳ ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ಸತ್ಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅವರು ಅವಳಿಗೆ ಒಂದು ಸಾಂತ್ವನವನ್ನು ಹಚ್ಚಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ನಗುನಗುತ್ತಾ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ತನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಕೆಲವು ಬಂಗಾಳೀ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

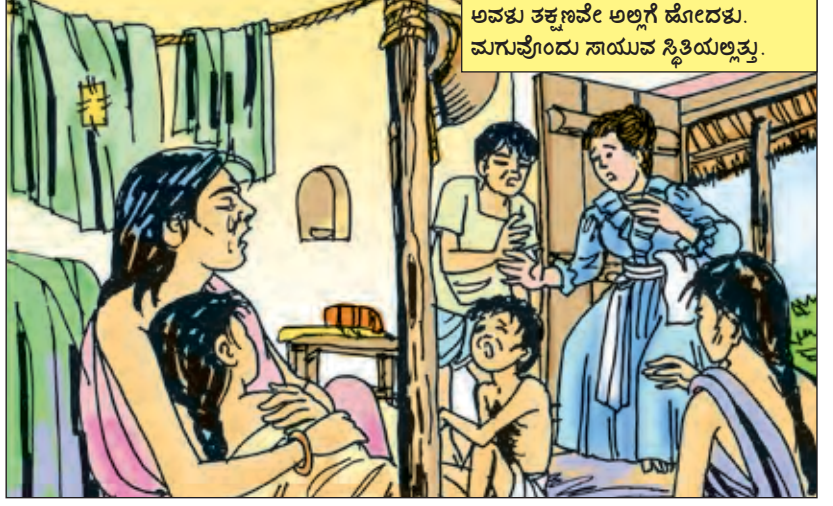

ಅವಳಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲ ಅವಳು ಸದಾಯ ಮಾಡಲು ಉತ್ಸುಕಳಾಗಿದ್ದಳು.

ಒಂದು ಸಾಯಂಕಾಲ ಜತ್ತಿರದ ಗುಡಿಸಲಿನಿಂದ
ಜೋರಾಗಿ ಅಕುವ ಧ್ವನಿಯೊಂದನ್ನು ಕೇಳಿದಳು.

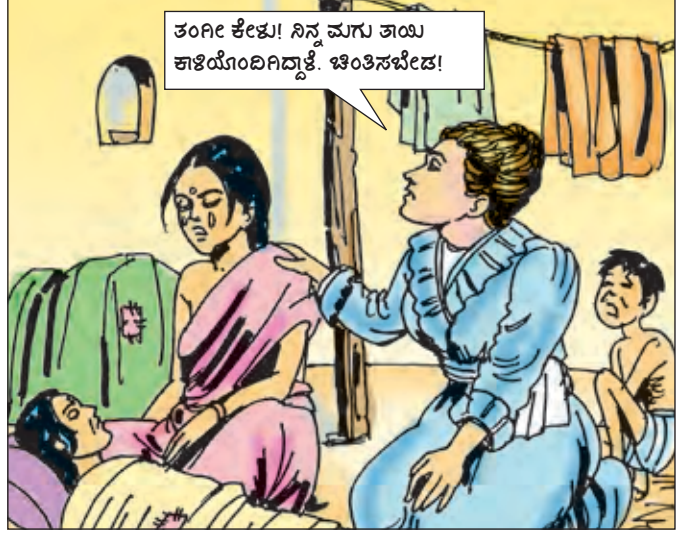
ಅವಳು ತಕ್ಷಣವೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಳು.
ಮಗುವೊಂದು ಸಾಯುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿತ್ತು.

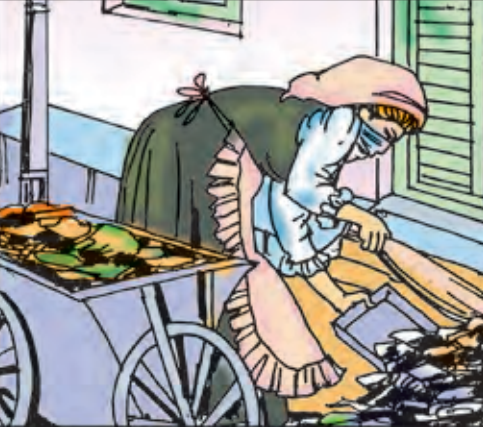
ಮಗು ಮರಣ ಹೊಂದಿದದ ನಂತರ ಅವಳು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು
ಮಗುವಿನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಸಂತ್ಯೆಸಿದಳು.

ತಂಗೀ ಕೇಳು! ನಿನ್ನ ಮಗು ತಾಯಿ
ಕಾಳಿಯೊಂದಿಗಿದ್ದಾಳೆ. ಚಿಂತಿಸಬೇಡ!

ಕಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಫೇಗ್ ಹರಡಿತು. ಒಳಗಡನ್ನು ಶುಚಿಗೊಳಿಸಲು
ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ, ತಾನೇ ಒಂದು ಪೊರಕೆ
ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಗುಡಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಳು.

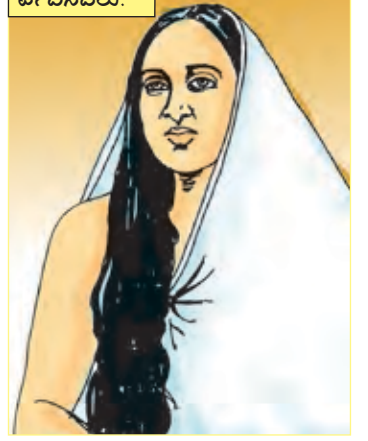
ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಕೆಲವು ಯುವಕರು ಅವಳಿಗೆ
ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಮುಂದಾದರು.

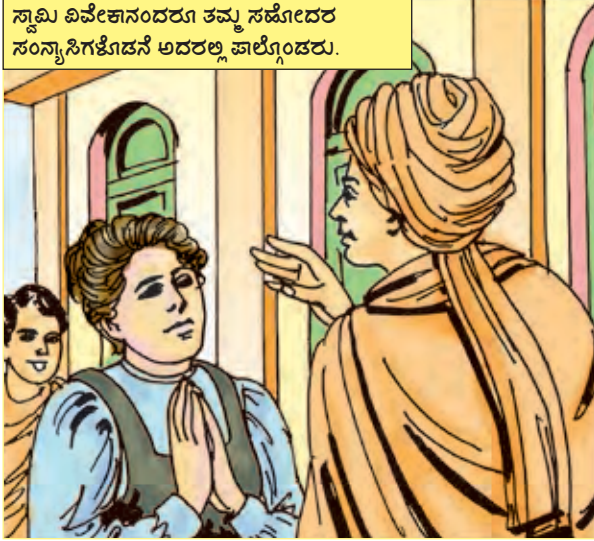
ನವೆಂಬರ್ 13, 1898 ರ ಕಾಶೀಪೂಜೆಯ ಪವಿತ್ರ ದಿನದಂದು ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಶಾಲೆಯೊಂದನ್ನು ತೆರೆದಳು.

ಶ್ರೀಮತೆಯವರೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಶಾಲೆಯ ಪ್ರಾರಂಭೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದರು.

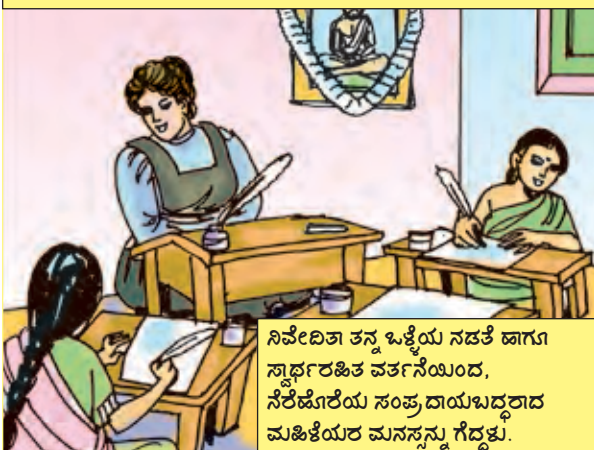
ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರೂ ತಮ್ಮ ಸಹೋದರ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳೊಡನೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡರು.

ಕಾಶೀಮತೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅನುಗ್ರಹ ಈ ಶಾಲೆಯ ಮೇಲಿರಲಿ ಎಂದು ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದ ಮಕ್ಕಳು ಆದರ್ಶಪ್ರಾಯರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಮೊದಲು ಕೆಲವು ಹುಡುಗಿಯರು ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರನ್ನು ಗೌರವಿಸುವ ಕುಟುಂಬಗಳಿಂದ ಬಂದರು.

ನಿವೇದಿತಾ ತನ್ನ ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆ ಹಾಗೂ ಸ್ವಾರ್ಥರಹಿತ ವರ್ತನೆಯಿಂದ, ನೆರೆಹೊರೆಯ ಸಂಪ್ರದಾಯಬದ್ಧರಾದ ಮಹಿಳೆಯರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಗೆದ್ದಳು.

ಅವಳ ಕೆಲಸದವಳು ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಕರೆತರುತ್ತಿದ್ದಳು. ನಿವೇದಿತಾ ಆ ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಓದಲು ಬರೆಯಲು ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಚಿತ್ರಕಲೆ, ಹೊಲಿಗೆ, ಮಣ್ಣಿನ ಬೆಂಕಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಆ ಶಾಲೆಯು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತುಂಬಾ ಒಪ್ಪವಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ನಿವೇದಿತಾ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟಳು.

ಮುಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಗೆ..